

Nr 310

Av herr Rimmerfors m. fl., om statsbidrag till S:t Lukasstiftelsen.

I en motion vid 1955 års vårriksdag hemställdes om ett årligt anslag på 25 000 kronor att från och med 1955 utgå till S:t Lukasstiftelsen. Även om motionen icke den gången bifölls, fick framställningen i statsutskottet en sådan behandling att motionärerna i år dristar sig att återkomma. På förslag av statsutskottet beslöt riksdagen att i skrivelse till Kungl. Maj:t giva till känna vad utskottet anfört, nämligen att närmare utredning i vad mån ett undantag i detta särskilda fall kan medges från den allmänna regeln om största varsamhet vid utvidgning av den statliga bidragsgivningen till att avse nya ändamål inte kunnat verkställas av utskottet, men att utskottet ansåg det angeläget, att Kungl Maj:t, för den händelse stiftelsen själv skulle inkomma med en framställning av motsvarande innehåll som motionen, gör frågan till föremål för en förutsättningslös utredning.

En sådan har sedermera skett, sedan S:t Lukasstiftelsen direkt hos Kungl. Maj:t ansökt om bidrag. Pensionsstyrelsen tillstyrkte sålunda i ett remissyttrande av den 22 oktober 1955 ett årligt anslag av 25 000 kronor bland annat med följande motivering:

»Genom sin verksamhet bidrager alltså stiftelsen till att minska läkarnas arbetsbörda och anspråken på sjukhusens vårdplatser. På längre sikt har densamma även betydelse för sjukförsäkring och folkpensionering. Med hänsyn härtill och då verksamheten står öppen för alla grupper av människor, som äro i behov av stiftelsens hjälp, finner pensionsstyrelsen det önskvärt, att stiftelsen får möjlighet att fortsätta och även utvidga sin verksamhet. Pensionsstyrelsen anser därför att statsbidrag bör utgå till stiftelsen och har intet att erinra mot det begärda beloppet.»

I medicinalstyrelsens yttrande av den 10 februari 1956 heter det bland annat:

»Medicinalstyrelsen, som granskat framställningen och funnit densamma i stort sett fylla de krav på ytterligare utredning, som statsutskottet framställt, ansluter sig till de synpunkter, som stiftelsen anfört. Med anledning härav torde sålunda bland annat kunna fastslås, att syftemålet med stiftelsens verksamhet ej är av lokal karaktär och att alltså ur denna synpunkt hinder ej behöver möta för beviljande av statligt bidrag.»

Efter en jämförelse mellan Ericastiftelsen och S:t Lukasstiftelsen slutar medicinalstyrelsen:

»Det synnerligen stora vårdbehov, som föreligger inom mentalvården —

icke minst inom den öppna vården — gör det enligt medicinalstyrelsens mening önskvärt, att sådana privata hjälpåtgärder varom här är fråga i möjligaste mån understödjas av statsmakterna, intill dess det allmännas resurser utökats på detta område. Styrelsen anser sig därför böra tillstyrka framställningen. Det ökade åtagande från det allmännas sida, som ett bifall till framställningen skulle innebära, bör emellertid ej gälla för all framtid utan bör göras till föremål för en årlig verkställd prövning.»

Ovanstående citat ger vid handen att ansvariga myndigheter vid noggrann prövning funnit stiftelsens verksamhet så betydelsefull, att den rätteligen borde åtnjuta samhällets stöd. Detta framgår också klart av det senast gångna årets verksamhetsberättelse. Som director för stiftelsen tjänstgör på deltid med. dr Richard Eeg-Olofsson med pastor Sven Ljungdahl som heltidsanställd biträdande director. Verksamheten omfattar psykoterapi och psykisk rådgivning, själavård, familjerådgivning, gästhemsvksamhet, föreläsnings- och kursverksamhet. Ett mycket aktivt arbete utföres också av de till antalet nio lokalavdelningarna i olika delar av landet. Utbildningsverksamheten har på sistone tagit allt större omfattning.

Den samverkan mellan olika fackmän som präglar detta mentalhygieniskt och själavårdande arbete är banbrytande inom sitt område och förtjänar även ur den synpunkten samhällets stöd såsom en löftesrik insats i strävandet att främja vårt folks andliga och kroppsliga hälsa.

Då Kungl. Maj:t, trots den utredning som förebragts, icke ansett sig i årets statsverksproposition kunna föreslå något anslag till S:t Lukasstiftelsen och då det ekonomiska underskottet på stiftelsens verksamhet hotar att omöjliggöra ett fortsatt fullföljande av denna betydelsefulla uppgift, får vi med hänvisning till vad ovan anförts hemställa,

att riksdagen måtte besluta om ett anslag till S:t Lukasstiftelsen på 25 000 kronor för innevarande år.

Stockholm den 26 januari 1957

<i>Einar Rimmerfors</i>	<i>Edvin Gustafsson</i> i Bogla	<i>Henning Carlsson</i>
<i>Erik Magnusson</i> i Tumhult	<i>Harald Hallén</i>	<i>Märta Boman</i>
<i>Yngve Hamrin</i> i Jönköping	<i>Augustinus Keijer</i>	<i>Elis Håstad</i>
<i>Ture Königson</i>	<i>John R. Anderson</i> i Sundsvall	<i>Margit Vinge</i>
<i>Axel Gustafsson</i> i Borås	<i>Sven Gustafson</i> i Göteborg	<i>C. W. Carlsson</i>
<i>Ernst V. Staxäng</i>	<i>C. O. Carlsson</i>	<i>David Svenungsson</i>